

и кой е? Ако се отричатے всички, аз знам, кой е и ще ви го покажа". Кого е подозирал апостола, положително не може да се каже. Валичка Хашнова мисли, че това е поп Кржстю. Писмата, както видехме по-горе, били прибрани от Сиркова, от когото апостола ги зел и предал на Никола Цвятков, който ги вшил в самаря и тжй тржгнали с Левски за Какрина. За това село ги упжтил Сирков. Нито по пжтя, нито вечерта Левски е казал на другаря си Никола Цвятков, че е уговорена среща с поп Кржстя в ханчето. Това не знаел и Христо Цонев, който един ден по-рано бил в Ловеч и знаял, че Левски ще му бжде гост. Щом се навечеряли, легнали, не са очаквали никого.

Значи мжлвата, какво поп Кржстю уговорил с Левски среща в Какрина, и вместо да иде той пратил потерата, не се потвърдява от свидетелите. Понеже турската потеря от 5 – 6 души нападнала ханчето не още вечерта или през нощта, а чак сутринта, призори, има всички изгледи това да е станало случайно, или по показанията на стражара, що ги е срещнал на 26, или на друг някой издайник. Обстоятелствата сочат, че има предателство.

Тогава, как е станало предателството? Някои допускат, че то може да е станало в Ловеч, дето апостола бил отведен вжрзан. Дотогава Левски не се признавал, че е този, когото дирят. Той казал, че е тжрговец. Пред вид на тия негови отричания, каймакамина в Ловеч повикал поп Кржстя, когото